

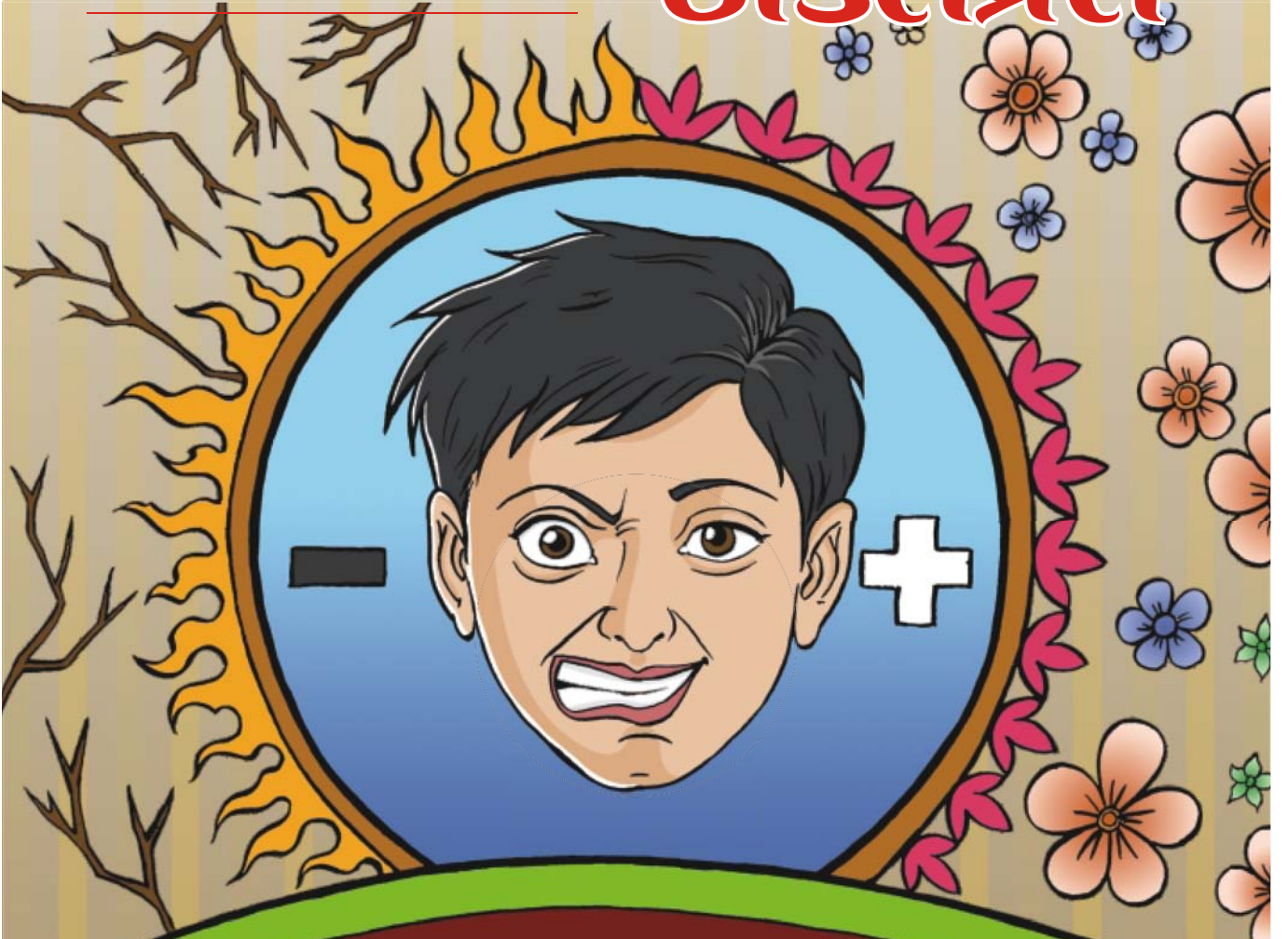
ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૦

દાદા ભગવાન પરિવારનું

કિંમત રૂ. ૧૨/-

અ ક્રમ

એક્સપ્રેસ

નેગેટિવીટીથી પોઝિટિવીટી તરફ

અક્રમ

એક્સપ્રેસ

નેગેટિવીટીથી પોઝિટિવીટી તરફ

અનુક્રમણિકા

દાદાજી કહે છે.....	૧
પાઠ શીખ્યો બેઝમેન્ટમાં.....	૨
આ તો નેગેટિવ કે પોઝિટિવ ?.....	૫
ચિંતવે તેવું જ થાય.....	૬
આ તો નવી જ વાત!.....	૮
તમારી જાતને ચકાસી જુઓ!.....	૧૦
ઐતિહાસિક ગૌરવગાથાઓ.....	૧૧
મીઠી યાદે.....	૧૪
મારી સમજણ.....	૧૫
બાળકો સાથે પૂજ્યશ્રી.....	૧૬
ભુજ ત્રિમંદિર પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવમાં	
૧૦૦થી વધુ સ્કૂલોના વિદ્યાર્થીઓની મુલાકાત.....	૧૭
ભુજ પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનો પ્રતિસાદ.....	૧૮

બાળમિત્રો,
આપણે જીવનમાં આપણે જાણતા-અજાણતા નેગેટિવ તરફ જતા જ રહેતા હોઈએ છીએ. ‘ભણવાનું મને યાદ રહેશે કે નહીં? હું હરીફાઈમાં હારી જઈશ તો? મારી પાસે ‘આ’ નથી, ‘તે’ નથી. આ વ્યક્તિ બહુ ખરાબ છે.’ વગેરે વગેરે.

ક્યારેક ક્યારેક પોઝિટિવ રહેવાનો પણ આપણી પાસે અનુભવ છે. મને વિશ્વાસ છે કે હું મારા લક્ષ્ય સુધી પહોંચી જ શકીશ. મારી પાસે જે છે એમાં મને સંતોષ છે, આફ્ટર ઓલ (અંતે) બધા જ લોકો બહુ સારા હોય છે વગેરે વગેરે.

આ બન્ને સંજોગોમાં આપણી અંદરની સ્થિતિ કેવી હોય, એ તો આપણે જ જાણીએ છીએ. નેગેટિવમાં દુઃખ હોય અને પોઝિટિવમાં આનંદ હોય. હા, આ તો આપણો જ અનુભવ છે.

ચાલો જોઈએ, પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીની દૃષ્ટિએ નેગેટિવીટી-પોઝિટિવીટી શું છે, એની અસરો કેવી હોય, કાયમ પોઝિટિવીટીમાં કઈ રીતે રહેવાય, જેથી કાયમ આનંદ જ આનંદ રહે.

- રિમ્પલ મહેતા

તંત્રી તથા સંપાદક :

રિમ્પલ મહેતા

વર્ષ : ૨, અંક : ૬

સળંગ અંક : ૧૮

ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૦

સંપર્ક સૂત્ર :

બાળવિજ્ઞાન વિભાગ

ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંધર સીટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,

મુ.પો. - અડાલજ,

જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.

ફોન : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦

email: akramexpress@dadabhagwan.org

અમદાવાદ: (૦૭૯)

૨૭૫૪૦૪૦૮, ૨૭૫૪૩૯૭૯

રાજકોટ ત્રિમંદિર : ૯૨૭૪૧૧૧૩૯૩

વડોદરા : (૦૨૬૫) ૨૪૧૪૧૪૨

મુંબઈ : ૯૩૨૩૫૨૮૯૦૧-૦૩

U.S.A.: ૭૮૫-૨૭૧-૦૮૬૯

U.K.: ૦૭૯૫૬૪૭૬૨૫૩

Website: kids.dadabhagwan.org

Publisher, Editor & Printed,
Published from

Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,

Bh. Navgumar College,

Usmanpura, Ahmedabad-14.

Print at:-

Amba Offset

Basement, Parshvanath

Chambers, Nr.RBI,

Usmanpura, Ahmedabad-14.

લવાજમ (ગુજરાતી)

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૧૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર

યુ.કે. : ૧૦ પાઉન્ડ

પાંચ વર્ષ

ભારત : ૪૫૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૬૦ ડોલર

યુ.કે. : ૪૦ પાઉન્ડ

D.D. / M.O. ‘મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન’ના

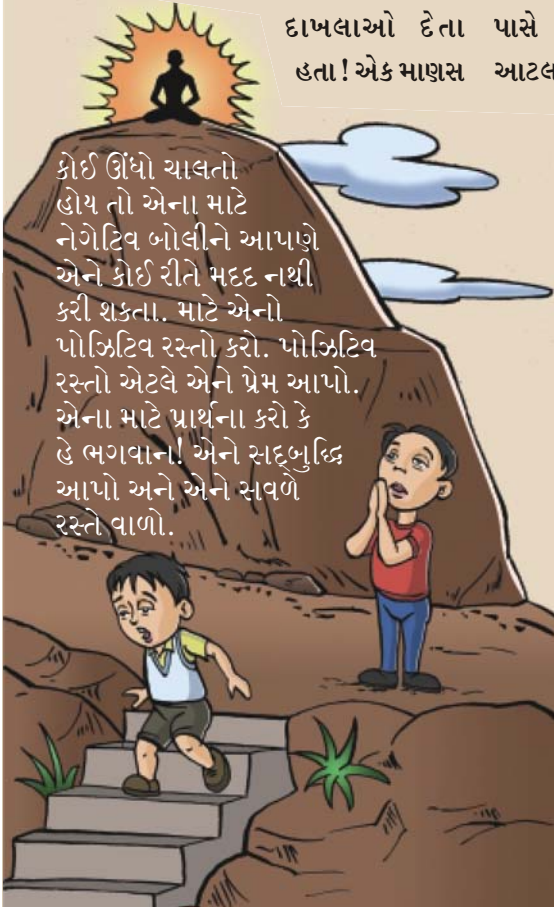
નામે મોકલવો.

દાદાજી કહે છે...

આપણે હંમેશા 'પોઝિટિવ' જોવાનું. જગતમાં 'પોઝિટિવ' જ સુખ આપશે અને 'નેગેટિવ' બધું દુઃખ આપશે. આપણા પ્રયત્નો 'પોઝિટિવ' હોવા જોઈએ. જેના ખરાબ વિચાર આવે, તેના માટે મહીં સારા વિચાર કરો, તો પેલું બધું જતું રહે સડસડાટ. એટલે આપણે ત્યાં નેગેટિવ વાતો ના હોય, બધી પોઝિટિવ વાતો હોય. નેગેટિવ તો ટાઈમ બગાડે, ગૂંચવે અને સુખ ના આવવા દે. પોઝિટિવમાં તરત જ જોઈન્ટ થઈ જવાનું, આપણી ડિક્શનરીમાં 'નેગેટિવ' ના હોવું જોઈએ.

વીતરાગોની પોઝિટિવ દૃષ્ટિ

વીતરાગો તો કેવા દાખલા દેતા હતા!
મહાવીર ભગવાન કેવા દાખલાઓ દેતા હતા! એક માણસ

કોઈ ઊંધો ચાલતો હોય તો એના માટે નેગેટિવ બોલીને આપણે એને કોઈ રીતે મદદ નથી કરી શકતા. માટે એનો પોઝિટિવ રસ્તો કરો. પોઝિટિવ રસ્તો એટલે એને પ્રેમ આપો. એના માટે પ્રાર્થના કરો કે હે ભગવાન! એને સદ્બુદ્ધિ આપો અને એને સવળે રસ્તે વાળો.

કહે છે, 'સાહેબ, મારો એક હાથ કપાઈ ગયો.' ત્યારે કહે, 'ના, બીજો હાથ છે, બે પગ છે. તું તો ઘણો સુખીયો છું.' તે પેલો સુખીયો થઈને પાછો જાય. પછી ફરી બીજો હાથ કપાઈ જાય ત્યારે કહે, 'સાહેબ, બે હાથ કપાઈ ગયા.' ત્યારે કહે, 'બે પગ તો છે ને? બે પગ છે, બે આંખો છે.' આંખો જતી રહે ત્યારે કહે, 'કાન છે, જીભ છે.' વીતરાગનું જ્ઞાન કેવું છે? હવે મારી પાસે શું રહ્યું? એક પગ કપાઈ જાય ત્યારે કહે, 'ના, હજુ એક પગ તો છે જ. ભલે હાથ નથી, એક પગ નથી, પણ એક પગ તો છે જ. કો'ક ઝાલશે તો એક પગેય ચાલીશ.' એ ખોટને ના ગણો. મારી પાસે શું નફો રહ્યો તે જુએ છે. આટલા વર્ષે આપણી કેટલી બધી મિલકત સાબૂત છે! આંખો છે, નાક છે, કાન છે, હાથ-પગ સારા છે! બધું છે. વીતરાગો હંમેશાં આવું જોતા'તા. વીતરાગ દૃષ્ટિ કેવું જુએ? શું મારી પાસે છે એ જુએ.

શક્તિઓ તો મહીં ભરી પડી છે. પણ કહે કે 'મારાથી નહીં થાય', તો તેવું થાય. આ નેગેટિવે તો લોકોને મારી નાખ્યા છે. નેગેટિવ વલણથી જ લોકો મરી ગયા છે.

જુઓ ને, કેટલે સુધી વિચાર કરી નાખે! એક વાર

વાંચવાથી યાદ ન રહ્યું તો 'પરીક્ષામાં નહીં આવડે', હું ફેઈલ થઈ જઈશ. પપ્પા મને ઘરમાં નહીં આવવા દે'. આ લોકો ત્યાં સુધી વિચારી નાખે! એટલે અમુક હદ સુધીનો જ વિચાર કરવો. પછી પોતાનો વિચાર બંધ કરી દેવો. મરી જવાનો વિચાર આવે તો આપણે એ વિચારને તરત સ્ટોપ કરી દઈએ છીએ, એવું બીજામાં પણ ઊંધું ચાલ્યું કે તરત બંધ કરી દેવાનું.

જેવું ચિંતવે તેવું થાય

બાકી તમે પોતે જ કહો કે, 'મારી તબિયત સારી છે', તો સારી થઈ જાય. તમે પોતે જ કહો કે 'મારી તબિયત ખરાબ છે', તો ખરાબ થઈ જાય. એટલે જેવું ચિંતવે એવો એ થઈ જાય! સારી વસ્તુ ઊંધી બોલવાથી બગડી જાય, તેમ ઊંધી વસ્તુ સારી બોલવાથી સુધરી જાય છે. માટે હંમેશાં પોઝિટિવ જ બોલવું. 'ખીચડી બહુ સારી બની છે, મને બહુ ભાવી' એમ કહેવાથી ભાવવા લાગે. એક વાર આ પ્રયોગ કરી તો જોજો.

“...પણ મને મારી બર્થ ડે પર વિડિયો ગેમ જ જોઈએ છે. આ લીલો ડ્રેસ નથી જોઈતો. આમેય મને લીલો કલર જરાય નથી ગમતો અને આમાં તો કલર પણ મેચ નથી થતા. આવો ડ્રેસ કોને ગમે?” આ હતા તોરલના પ્રત્યાઘાતો, જ્યારે એના મમ્મીએ એને એની બર્થ

ડેની ભેટ રૂપે ખરીદેલો ડ્રેસ દેખાડ્યો.

“દસ વર્ષના બાળક પાસે પણ આજે વિડિયો ગેમ હોય છે.” તોરલે એ જ નેગેટિવ અને ફરિયાદી અવાજમાં કહ્યું.

“તું માને છે એવું નથી હોતું, તોરલ.” એની મમ્મીએ એને સમજાવતાં કહ્યું.

“એવું જ છે, મને ખબર છે. મારા કોઈ મિત્ર નથી બનતા એનું કારણ પણ એ જ છે કે મારી પાસે વિડિયો ગેમ નથી. આપણા ઘરે કેબલ ટી.વી. પણ નથી અને ટી.વી.ની સાઈઝ તો જો, સાત ઈંચ કરતાં પણ નાનું. ખબર નહીં ક્યા જમાનાનું ઊપાડી લાવ્યા છે? આપણા ઘરે

પાઠ શીખ્યો બેઝમેન્ટમાં

અક્રમ એક્સપ્રેસ

ડી.વી.ડી. પ્લેયર પણ નથી. ઓહ નો! આ ઘરમાં રહેવું એટલું બધું કંટાળાજનક છે ને.” તોરલ અકળામણમાં ને અકળામણમાં બોલ્યે જજતી હતી.

એ ની મમ્મી એ ની ફરિયાદને સાંભળી-ન સાંભળી કરી અને વાતને વાળતાં કહ્યું, “આજે રાત્રે આપણા ઘરે જમવા માટે કીર્તિ કાકા, અશોક કાકા, કાકી અને એમના બાળકો આવવાના છે. તોરલ, તું એમના બાળકો સાથે રમજે.”

“પણ આપણા ઘરે રમવા જેવું છે શું?” તોરલે ફરી એનો ઊભરો કાઢ્યો.

સાંજે સાત વાગે મહેમાન આવી પહોંચ્યા. તોરલ આકાશ, આરતી, જલ્પા અને કેયૂરને એના રૂમમાં લઈ ગઈ.

“તારી પાસે કઈ ગેમ છે, તોરલ ?” આકાશે પૂછ્યું, તોરલને એમ જ કે આકાશ વિડિયો ગેમ માટે જ પૂછી રહ્યો છે. છતાં એની પાસે સાપ-સીડીની ગેમ હતી એ એણે કાઢી. બધા મળીને સાપ-સીડી રમવા લાગ્યા. તોરલ સિવાય બધા મજા કરી રહ્યા હતા.

થોડી વાર પછી આરતીએ

પૂછ્યું, “તોરલ, અમે બેઝમેન્ટ (ભોંયરા) માં રમવા જઈએ?”

તોરલે ‘ના’ પાડતા કહ્યું, “ત્યાં રમવાનું કંઈ છે નહીં.” પણ તોરલનું સાંભળ્યા વિના જ ચારેય જણા તો બેઝમેન્ટમાં પહોંચી ગયા. બેઝમેન્ટમાં એક બાજુ ખાલી ખોખા, વાસણો, દોરડા, છાપાઓ વગેરે પડ્યું હતું. બાળકોને તો આ જોઈને પણ ગેમ સૂઝી ગઈ. તેઓ મેમરી ગેમ રમવા લાગ્યા. એ

લોકોએ સામાનમાંથી અમુક વસ્તુઓ લઈ જમીન પર ગોઠવી દીધી. કેયૂરે પહેલા બધી વસ્તુઓ જોઈ લીધી. પછી એણે આંખો બંધ કરી દીધી. પછી જલ્પાએ એમાંથી કોઈ પણ એક વસ્તુ કાઢી નાખી. કેયૂરે આંખો ખોલીને ફરી વસ્તુઓ જોઈને શોધી કાઢવાનું કે કઈ વસ્તુ કાઢી નંખાઈ છે. જો કેયૂર સાચો જવાબ આપી શકે તો એને એક પોઈન્ટ મળે, નહીં તો જલ્પાને મળે. બધાએ વારાફરતી વારો લીધો.

ત્યાર બાદ તો આંખો વાસણોમાંથી થાળી અને વેલણ કાઢ્યા. ‘ટન..ટન..ટન..ટન વગાડી ‘ડુંગર ઉપર આગ લાગી..દોડો’ રમત રમવા લાગ્યા. રમતા રમતા તોરલને કહે, ‘દીદી, તમારા ઘરે તો બહુ મજા આવે એવું છે. ઘણું બધું રમવાનું છે. અમે ફરી

“પણ આપણા ઘરે રમવા જેવું છે શું ?” તોરલે ફરી એનો ઊભરો કાઢ્યો.

અહીં આવીશું.’

તોરલ આ બાળકોને જોતી જ રહી. એને સમજાયું કે આ બાળકોને મજા કરવા માટે કોઈ વિડિયો ગેમની જરૂર જ નથી. તેઓ એવી વસ્તુઓમાંથી આનંદ લઈ રહ્યા હતા, જેની તોરલને

કોઈ કિંમત જ ન હતી. એને ખ્યાલ આવ્યો કે એ અત્યાર સુધી દરેક સંજોગોમાં એની પાસે જે કંઈ હોય એમાં ખુશ થવાની બદલે એમાંથી કંઈક નેગેટિવ શોધી કાઢતી હતી અને દુઃખી થતી હતી. ખરેખર એની પાસે બીજી કેટલી ગેમ્સ અને

વાર્તાની ચોપડીઓ છે પણ એને ક્યારેય એનો સંતોષ થયો જ નહીં. ઊલટું, દર વખતે એણે ફરિયાદ જ કરી. આજે એને આ બાળકો પાસેથી પોઝિટિવ શોધી કાઢી આનંદમાં રહેવાનું શીખવા મળ્યું.

રાત્રે મહેમાનોના ગયા પછી તોરલ એના રૂમમાં એકલી પડી. એની નજર એની મમ્મીએ એના માટે લાવેલા ડ્રેસ પર ગઈ. એ વિચારવા લાગી, “લીલો કલર કંઈ એટલો ખરાબ પણ નથી લાગતો. પહેલા પણ મેં આ કલરના ડ્રેસ પહેર્યા જ છે.” એને એની મમ્મી પર અકળાયા બદલ પસ્તાવો થયો. એ તરત એની મમ્મી પાસે દોડી ગઈ અને એમની માફી માગી. આ જોઈ મમ્મી તોરલને પ્રેમથી ભેટી પડી.

જોયું મિત્રો, નેગેટિવ જોવાથી આપણી પાસે જે છે એનો આનંદ આપણે નથી લઈ શકતા અને દુઃખી દુઃખી થઈ જઈએ છીએ. આપણે તો દુઃખી થઈ એ પાણ આપણા આજુબાજુવાળાને પણ દુઃખી કરી દઈએ. માટે હંમેશાં પોઝિટિવ રહેવું અને દરેક સંજોગોમાંથી પોઝિટિવ શોધી કાઢી કાયમ ખુશ રહેવું. 🌸

આ તો નેગેટિવ કે પોઝિટિવ ?

આપણે કહીએ છીએને કે ઉંદરડા બહુ ખરાબ, જીવજંતુઓ બહુ ખરાબ. હવે અલાસ્કામાં બધા ઉંદરડાને મારી નાખ્યા. તો થયું શું કે પરિણામે ખેતીનો પાક બધો ખલાસ થઈ ગયો. તપાસ કરતાં ખબર પડી કે ઉંદરડા જંતુઓને ખાઈ જતા હતા. ઉંદરડા મરી જવાથી જંતુઓ બધો પાક ખાઈ ગયા. ઉંદરડા ખલાસ થઈ ગયા તો સાપ ખાય શું? એટલે સાપ ખોરાક શોધવા બધા બહાર આવી ગયા. ત્યાર બાદ એ લોકોએ ઉંદરડા ઈમ્પોર્ટ કર્યા (બીજા દેશમાંથી મંગાવ્યા).

એવું જ ઉઘઈનું છે. આપણે કહીએ કે ઉઘઈ બહુ ખરાબ. પણ ખેડૂત ઉઘઈ જોઈને બહુ ખુશ થાય. ઉઘઈ શું કરે? એ માટી ખાય. એટલે માટીમાં કાણાં પડે. કાણાં પડે એટલે વરસાદનું પાણી જમીનમાં અંદર સુધી જઈ શકે. જો કાણાં ન પડ્યા હોય તો જમીનનું નીચેનું લેયર (પડ) કડક થઈ ગયું હોય. તેથી ઝાડને બધું ખલાસ થઈ જાય.

જોયું મિત્રો, કુદરત બધું બરાબર જ કરી રહી છે. એમાં ક્યાંય ડબલ કરવા જેવી નથી. હવે કહો આ નેગેટિવ કહેવાય કે પોઝિટિવ?

ચિંતાવે તેવું જ થાય

રમેશ વાતે વાતે ઊંધું જ વિચારતો.
ચાલો જોઈએ, એનું પરિણામ શું અને કેવું આવ્યું.

પગમાં વાગવાથી રામેશને બસ સ્ટેન્ડ પર
પહોંચતા વાર લાગી. એમાં એની બસ નીકળી ગઈ.

આ કાળી બિલાડી આડી આવી
એટલે જ મારી બસ નીકળી ગઈ.

બસ ચૂકાઈ જવાથી રામેશ ઓફિસે મોડો પહોંચ્યો.
તેથી એના સાહેબે એને ખૂબ ખખડાવ્યો.

આ કાળી બિલાડી આડી આવી
એટલે જ સાહેબે મને ખખડાવ્યો.
આ કાળી બિલાડીએ તો
મારો આખો દિવસ બગાડ્યો.

જોયું મિત્રો, રામેશ નેગેટિવ રહ્યો એટલે આગળ આગળ બધે એને નેગેટિવ જ થયા કર્યું.
માટે યાદ રાખજો, નેગેટિવનું ચિંતવન કરશો (વિચારશો) તો નેગેટિવ પરિણામ આવશે અને પોઝિટિવનું
ચિંતવન કરશો તો પોઝિટિવ પરિણામ આવશે. 🌱

આ તો નવી જ વાત

જે ઘડીએ ફેકચર થયું તે જ ઘડીએ પગ ભાંગ્યો કહેવાય.
એની બીજી જ મિનીટથી તો પગ સંધાવાની શરૂઆત થઈ જાય છે.
માટે પછી તો પગ સંધાઈ રહ્યો છે એવું કહેવાય.

અક્ષમ ઓક્સપ્રેસ

તમારા જેવી મીઠી
વાણી ક્યારે થશે?

નેગેટિવ શબ્દો બધા
બોલવાના બંધ થશે ત્યારે.

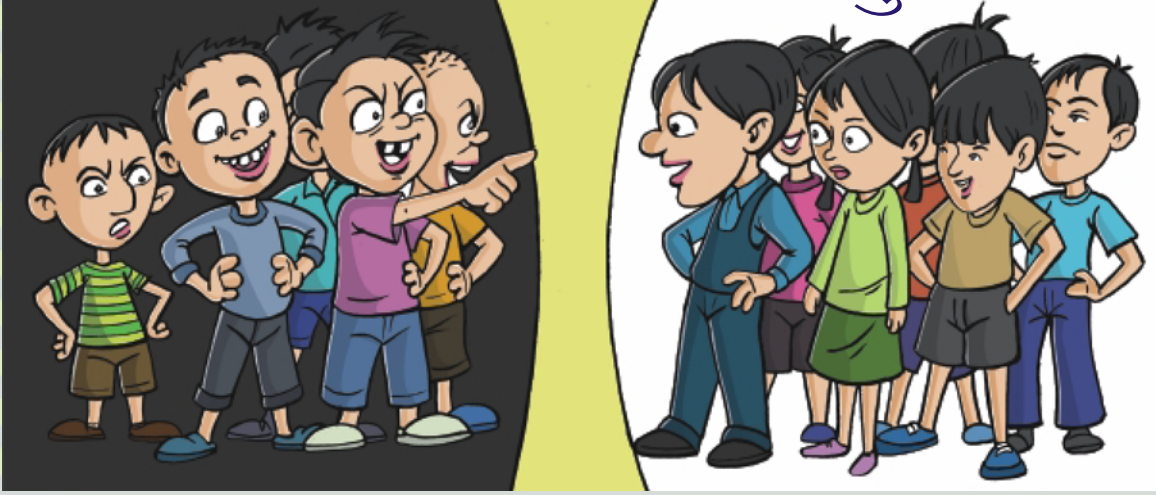
પોઝિટિવને એટલું બધું વધારો કે નેગેટિવ ઓટોમેટિકલી બધું ઊડી જાય. દા.ત. મમ્મી પર ગુસ્સો આવતો હોય તો એના ગુણગાન જોયા કરવાથી એટલે કે એ મારું કેટલું ધ્યાન રાખે છે, મારું ભાવતુ બનાવી આપે છે, મને ભણાવે છે એવું જોવાથી ખરાબ વિચારો ઊડી જાય.

બુદ્ધિ નેગેટિવ તરફ લઈ જાય, સમજણ પોઝિટિવ તરફ લઈ જાય. દા.ત. બુદ્ધિ એવું દેખાડે કે એને દુઃખ થયું એમાં હું શું કરું? અને સમજણ એવું દેખાડે કે ના, મારાથી કોઈને દુઃખ ન થાય એનું મારે ધ્યાન રાખવું જોઈએ.

તમારી જાતને ચકાસી જુઓ!

બે ટીમછે: 'નેગેટિવ' અને 'પોઝિટિવ'. નેગેટિવ ટીમે પોઝિટિવ ટીમને ચેલેન્જ આપી છે કે એમની પાસે રહેલ નેગેટિવ સંજોગો સામે પોઝિટિવ સમજણ આપે. તો ચાલો, આપણે પોઝિટિવ ટીમને પૂજ્ય દાદાશ્રીની પોઝિટિવ સમજણ આપી મદદ કરીએ. નીચે આપેલા કોડવર્ડનો ઉપયોગ કરી ખાલી જગ્યા પૂરો.

કોડવર્ડ

A - શ	D - ધો	G - ઝિ	J - ટી	M - ક્તિ	P - તું	S - અ	V - સ્ટી	Y - ડું
B - હુ	E - ટે	H - સા	K - તં	N - થ	Q - સ્ત	T - સા	W - નં	Z - ન
C - રો	F - ત	I - ભા	L - રી	O - વ	R - ર	U - થી	X - આ	

હે દાદા ભગવાન, મને કાયમ(DGJO) રહેવાની પરમ(AM) આપો.

નેગેટિવ ટીમ

- આજે મારું રીઝલ્ટ છે. જો હું ફેઈલ થઈ તો?
- જમવાનું જરાય સારું નથી બન્યું. મારો મૂડ ખરાબ થઈ ગયો.
- હું આ કામ નહીં કરું. મારાથી નહીં થઈ શકે.
- મારી તબિયત સારી નથી. મને બહુ માથું દુ:ખે છે.
- મારો પાડોશી સાવ નકામો માણસ છે.

પોઝિટિવ ટીમ

- હું (DGJO)..... છું, મારું રીઝલ્ટ (HY)..... જ આવશે.
- જમવાનું બહુ (EV)..... બન્યું છે. મને બહુ ભાવ્યું.
- હું કોઈ પણ કામ કરી શકીશ. કારણ કે મારામાં (SWF) (AM)..... છે.
- હું (KBRQ)..... છું. મને કંઈ જ (ZU) (NP).....
- મારો પાડોશી બહુ (TC)..... માણસ છે. હું એનો ખૂબ (XIL)..... છું.

અક્રમ એક્સપ્રેસ

ઐતિહાસિક ગૌરવગાથાઓ

મગધ રાજ્યના શ્રેણિક મહારાજાની વાત છે. એમને મેઘકુમાર નામનો સંસ્કારી પુત્ર હતો. રાજકુમાર હોય એટલે જાહોજલાલીનું તો પૂછવું જ શું! આમ મેઘકુમાર ખૂબ આનંદમાં દિવસો પસાર કરી રહ્યા હતા.

એક વખત એમના રાજ્યમાં ભગવાન મહાવીર પધાર્યા. એમના દર્શન કરવા મેઘકુમાર પણ એમના માતા-પિતા સાથે ગયા. ભગવાનને જોતાં જ એમને દીક્ષા લેવાની તીવ્ર ઈચ્છા થઈ. એમણે એમના માતા-

પિતાને પોતાની ઈચ્છા જણાવી. એમના માતા-પિતાએ એમને ખૂબ સમજાવ્યા કે દીક્ષા લીધા પછી ઉઘાડા પગે ચાલવું પડે, જે મળે તે ખાવું પડે, નીચે જમીન પર સૂવું પડે, તપ કરવા પડે. ત્યાં કંઈ સુખ-આરામ મળે નહીં. મેઘકુમારે કહ્યું, ‘મારે મોક્ષનું જ સુખ જોઈએ છે. બીજું કોઈ સુખ જોઈતું નથી.’ મેઘકુમારના અડગ નિશ્ચય સામે માતા-પિતાએ નમતું મૂક્યું અને એમને દીક્ષા લેવા માટે રજા આપી. મેઘકુમારે દીક્ષા લીધી. એ બહુ

ખુશ હોય છે. હવે તેઓ રાજકુમાર મટીને મુનિ મેઘકુમાર થઈ ગયા.

દીક્ષાની પહેલી જ રાત મેઘકુમાર બીજા મુનિઓ સાથે સૂવાની તૈયારીઓ કરે છે. બધાએ ઉંમર પ્રમાણે લાઈનમાં સૂવાનું હોવાથી મેઘકુમાર સૌથી નાના હોઈ એમની સૂવાની જગ્યા રૂમમાં છેક દરવાજા પાસે આવે છે. આખી રાત મુનિઓની અવરજવરથી એમના પગ મેઘકુમારને વારંવાર વાગતા હોય છે. આમ વારે વારે પગ વાગવાથી તેઓ આખી રાત સૂઈ

કાલ સુધી હું મહેલમાં
કેટલા માન-પાનથી
રહેતો હતો અને
આજે બધા મને લાત
મારીને જાય છે.
હું આખી જિંદગી
અહીં આવી રીતે,
કેવી રીતે રહીશ?

શકતા નથી. ગઈ કાલ સુધી નરમનરમ ગાદલા પર સૂતેલા મેઘકુમારને આજે જમીન પર, પાતળી રજાઈ પર સૂતા સૂતા મહેલ યાદ આવવા લાગ્યો. એમને થાય છે કે મારા માતા-પિતા સાચું જ કહેતા હતા. અહીં તો સુખ-આરામ કશું છે નહીં. કાલ સુધી હું મહેલમાં કેટલા માન-પાનથી રહેતો હતો અને આજે બધા મને લાત મારીને જાય છે. હું આખી જિંદગી અહીં આવી રીતે, કેવી

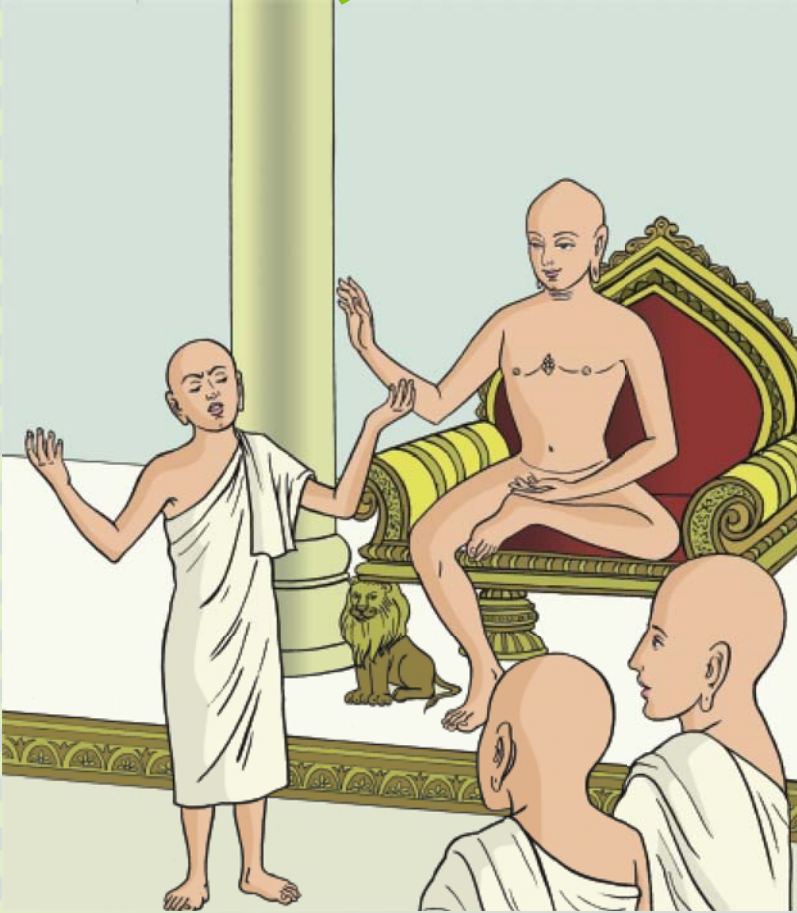
રીતે રહીશ? મારે ઘરે પાછા જવું છે. એવું વિચારીને એ બીજો દિવસ ઊગવાની રાહ જોઈ સૂઈ રહે છે.

બીજા દિવસે સવાર થતાં જ એ ભગવાન મહાવીર પાસે પહોંચી જાય છે. ભગવાન મહાવીર તો કેવળજ્ઞાની એટલે તેઓ મેઘકુમારના આવવાનો આશય જાણી જાય છે. તેઓ મેઘકુમારને એનો આગળનો ભવ યાદ દેવડાવે છે,

વિંધ્યાચળ નામના જંગલમાં મેઘકુમાર એક મોટા હાથીરૂપે હતો. એકવાર એ જંગલમાં બહુ મોટી આગ લાગી. બધા ઝાડ બળવા લાગ્યા. બધા પ્રાણીઓ યી રા. યી રા. કરી આમતેમભાગવા લાગ્યા. એ જંગલમાં વચ્ચે એક ખુલ્લું મેદાન જેવું હતું, જ્યાં ઝાડ નહોતા. તેથી ત્યાં આગ પ્રસરી નહીં. બધા પ્રાણીઓ ત્યાં આવી ગયા. આખું મેદાન ખીચોખીચ ભરાઈ ગયું. એક ઈંચની યે જગ્યા ન રહી. વાઘ, સિંહ, સસલા, હાથી, જિરાફ બધા એક જ જગ્યાએ એક બીજાને સાચવીને ઊભા રહી ગયા જાણે એક જ કુટુંબના હોય.

મેઘકુમારનો જીવ, જે હાથી

અક્રમ એક્સપ્રેસ

હતો એ પણ ત્યાં ઊભો હતો. એને પગમાં ખંજવાળ આવતાં એણે પોતાનો પગ ઊંચો કર્યો. એટલામાં જ એક સસલું દોડીને ઊંચા થયેલા પગની જગ્યામાં બેસી ગયું. હાથી જેવો પોતાનો પગ નીચે મૂકવા જાય છે એવી એની નજર સસલા પર પડી. એ મરી ન જાય એટલે એ પગ અધર જ રાખે છે.

એક દિવસ પસાર થયો, બીજો દિવસ પસાર થયો. આગ ચાલુ જ હતી. બધા પશુઓ ભૂખ્યા, તરસ્યા એક જ જગ્યા પર ઊભા હતા. એમાંય હાથી તો એક પગ ઊંચો રાખીને જ ઊભો હતો. એવા અઢી દિવસ સુધી હાથીએ પગ અધર રાખ્યો. શા માટે ? સસલું મરી ન જાય એ માટે. અઢી દિવસ પછી

જ્યારે જંગલની આગ શાંત થઈ ત્યારે બધા પ્રાણીઓ ત્યાંથી વિખરાઈ ગયા. હાથીનો પગ અઢી દિવસ અધર રહેલો હોવાથી પગ અક્કડ થઈ ગયો હતો. જેવો એણે પગ નીચે મૂક્યો એવો તરત જ એ પડી ગયો. ત્રણ દિવસથી ખાધું-પીધું ન હોવાથી અશક્તિ અને અસહ્ય વેદનાના કારણે એ ઊભો થઈ શકતો નહતો. થોડી વારમાં જ એ ત્યાં મૃત્યુ પામ્યો અને બીજા ભવમાં રાજાને ત્યાં મેઘકુમાર તરીકે જન્મ્યો.

વાત પૂરી કરતાં ભગવાન મહાવીર એમને સમજાવે છે કે એક સસલાંને બચાવવા તે કેટલું આકરું તપ કર્યું હતું? એની સામે તો આ પગ વાગવાનું દુઃખ કંઈ જ ન કહેવાય! તને કેટલી સુંદર સમજણ મળી છે, તું કેવો પુણ્યશાળી છે, મોક્ષે જવાને લાયક છે જ. આટલા ફક્ત પગ વાગવાના દુઃખથી કંઈ મોક્ષનો માર્ગ છોડી દેવાય ?

મેઘકુમાર સમજી જાય છે અને ભગવાન પાસે માફી માંગે છે. પાછા સરસ રીતે સાધુ જીવન જીવવા લાગે છે. તેથી તેઓ બીજા ભવમાં દેવગતિને પામે છે. 🌸

મીઠી યાદે

પ્રમાણે શિખર હોવું જોઈએ. મંદિર પૂરું ના થાય તો ચાલે પણ શિખર થઈ જવું જોઈએ. તો જ પ્રતિષ્ઠા થાય એટલે સીમંધર સ્વામીના શિખર પર ધ્યાન આપો. એ થઈ ગયું તો બહુ થઈ ગયું. કૃષ્ણ ભગવાન અને શિવ ભગવાનના શિખર પછી કરીશું તો ચાલશે. અને છેલ્લે સીમંધર સ્વામીનું શિખર પણ જો ના થયું તો આપણે કપડું બાંધી દઈશું. તમે પોઝિટિવ પ્રયત્ન કરો, રસ્તા નીકળશે. અને આ બધી નેગેટિવ ચર્ચા કરવાને બદલે આપણે રાતના એક કલાક 'દાદા ભગવાનના અસીમ જય જયકાર હો' ની કીર્તન ભક્તિ કરો.' આમ નીરુમા બહુ જ પોઝિટિવ હતા. ત્યાર બાદ નીરુમાએ તકલીફ ક્યાં આવે છે એની તપાસ કરી. જાણવા મળ્યું કે મજૂરો પૂરતાં મળતા નથી અને જે છે એ પહોંચી વળે તેમ નથી. નીરુમાએ એટલું સરસ સોલ્યુશન આપ્યું કે આપણે મજૂરોને સરસ નાસ્તો કરાવો, મિઠાઈ ખવડાવો. બધા કહે,

અક્રમ રોકાવું

૨૦૦૨ના ડિસેમ્બર બનાવવાના હતા. અને શિખર મહિનામાં અડાલજ મંદિરનો થયા વગર પ્રતિષ્ઠા થાય તે યોગ્ય પ્રાણપ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ હતો. નહોતું. બધા ભેગા થઈને પ્રાણપ્રતિષ્ઠાને બે મહિનાની વાર નીરુમાને મળ્યા અને વાત કરી કે હતી. ઘણું કામ બાકી હતું. આ કામ પૂરું થાય એવું લાગતું. આર્કીટેક અને એન્જિનીયર નથી, પ્રતિષ્ઠા થોડા સમય પછી બધાને ચિંતા થઈ કે હજી ઘણું કરીએ. નીરુમા કહે, 'એ કેવી કામ બાકી છે તો બે મહિનામાં રીતે શક્ય છે. ફોરેનના કેવી રીતે થશે? એકેય શિખરનું મહાત્માઓ અહીં આવવાની કામ હજુ ચાલુ નહોતું થયું. ૫૦૦ ટિકિટ લઈને બેઠા છે.' શિખર ૧૦૮ ફૂટ ઊંચું નીરુમા કહે, 'જૈનોમાં નિયમ

આપણે બહારથી નાસ્તો લઈ આવીશું. નીરુમા કહે, ના, આપણે ગરમ-ગરમ નાસ્તો ખવડાવીશું. બધા કહે, 'નીરુમા, ચેવડા જેવો સૂકો નાસ્તો ચાલે.' નીરુમા કહે, 'ના, ગરમ નાસ્તો ખવડાવો. અને એ કેવી રીતે કરવું એ હું સંભાળીશ. તમારે ચિંતા કરવાની જરૂર નથી.' બે-ચાર મહાત્મા બહેનોને બોલાવ્યા અને કહ્યું, 'ચાલો, આપણને સેવા કરવાનો મોકો મળ્યો છે. તો તમે બધા સેવા માટે તૈયાર છો?' બધા કહે, 'હા, નીરુમા. અમે કરીશું. દરરોજનો નાસ્તો નીરુમા નક્કી કરે. પકોડા, વડા, ભજિયાં,

પૌવા, એમ રોજ અલગ અલગ નાસ્તો બનાવડાવે. નીરુમા પોતે પણ ત્યાં જાય. જ્યાં કોઈ કામ કરવા તૈયાર નહોતું ત્યાં નાસ્તા ચાલુ થવાથી મજૂરો વધવા લાગ્યા. ધીમે ધીમે ૫૦-૧૦૦ માણસોમાંથી હજાર લોકો દિવસ-રાત કામ કરતા થઈ ગયા. આમ, જે કામ દોઢ વર્ષે ના પત્યું તે મહિના-બે મહિનામાં પૂરું થઈ ગયું. પ્રાણપ્રતિષ્ઠા પહેલા તો લગભગ બધું જ તૈયાર. કોઈ જાતની મુશ્કેલી ના આવી અને ત્રણેય શિખર તૈયાર થઈ ગયા. જ્યાં એક શિખરની યે આશા ન

હતી ત્યાં ત્રણેય શિખર તૈયાર થઈ ગયા. આટલા બધા નેગેટિવ સંજોગો હતા તોય નીરુમા ઠેઠ સુધી પોઝિટિવ હતા. અને એ પોઝિટિવિટીના આધારે એ મને સૂઝપણ ગજબની પડવા લાગી. નાસ્તા કરતાં કરતાં બધાને નીરુમાનો જે પ્રેમ ચાખવા મળ્યો, જેના લીધે બધા મજૂરોને એમ જ લાગ્યું કે જાણે આ અમારું જ મંદિર છે અને એવા કામે લાગી પડ્યા કે બધું સરસ રીતે પતી ગયું.

ખરેખર, પોઝિટિવિટીમાં ખૂબ બળ હોય છે. 🌸

મારી સમજણ

રાખી છઠ્ઠા ધોરણમાં ભણે છે. આજે એની વિજ્ઞાનની પરીક્ષા છે. વિજ્ઞાનનો વિષય એને પહેલેથી જ ગમતો નથી. ઉપરથી એને પરીક્ષાનો પણ ડર રહ્યા કરે છે. આજે પણ એ નર્વસ હતી.

મને આવડશે કે નહીં, યાદ આવશે કે નહીં, પાસ થઈશ કે નહીં, પેપર સહેલું હશે કે નહીં વગેરે વિચારો સાથે એ પરીક્ષા ખંડમાં દાખલ થઈ. જેવું પેપર હાથમાં આવ્યું એવી જ એ સાવ બ્લેન્ક થઈ ગઈ, ડરના માર્યે. પેપર વાંચ્યું તો અધરું હતું.

વાંચેલું કંઈ જ પૂછાયું ન હતું. તેથી ગભરાટમાં જેટલું આવડતું હતું એ પણ ભૂલી ગઈ. અંતે ટેન્શનમાં ને ડરમાં એનાથી કંઈ ન લખાયું.

રિઝલ્ટ આવ્યું ત્યારે એ વિજ્ઞાનમાં ફેઈલ થઈ, જેના કારણે છઠ્ઠા ધોરણમાં ફેઈલ થઈ. એના બધા મિત્રો પાસ થઈ ગયા હતા. એ એકલી છઠ્ઠા ધોરણમાં રહી ગઈ. બીજા બધા આગળના ધોરણમાં નીકળી ગયા. એ ભાંગી પડી હતી.

એક મિત્ર તરીકે આવા વખતે તમે એને કંઈ પોઝિટિવ દૃષ્ટિ આપી સાચવી લેશો? 🌸

પૂજ્યશ્રી સાથે બાળકો

પ્રશ્નકર્તા : હું પોઝિટિવ થિન્કીંગ કરવાની કોશિશ કરું તો નેગેટિવ થઈ જાય છે.

પૂજ્યશ્રી : આપણને નેગેટિવ વિચારો ઊભા થાયને તો આપણે નેગેટિવને કહેવાનું કે તારી વાતમાં મારી સહી નથી. મારી તો પોઝિટિવ વાતમાં જ સહી છે. અને બીજો ઉપાય એ કરવાનો કે 'હે દાદા ભગવાન મને પોઝિટિવમાં રહેવાની શક્તિ આપો.' એવું પાંચ વખત, દસ વખત, વીસ વખત બોલાવવાનું. નેગેટીવ વિચાર તો આવે જેમકે, નહીં થાય તો શું થશે? પરીક્ષા વખતે

ભણાશે કે નહીં ભણાય? પાસ થવાશે કે નહીં થવાય? તો આપણે કહેવાનું કે પાસ થવાશે જ, પાસ થવાશે જ 'હે દાદા ભગવાન મને પોઝિટિવ વિચારમાં રહેવાની શક્તિ આપો, એવું વીસ વખત બોલાવવાનું. પછી ફરી કહી દેવાનું જો એક નેગેટિવ કર્યું છે ને તો વીસ વખત તારે પોઝિટિવ બોલવું પડશે. હું પોઝિટિવ વિચારમાં રહી શકું એવી મને ખાતરી આપો. એ ઘુંટીને બોલવાનું. નહીં તો લખી રાખવાનું પછી વાંચવાનું વીસ વખત. પછી ફરી બોલે ને તો ફરી વીસ વખત બોલાવડાવો. ટીચરો કરે છે ને કે જો એક વખત વાત કરશો તો વીસ વખત ઊઠ-બેસ કરાવીશ. એક વખત કરી તો જુઓ. મન બતાડેને કે નહીં થાય તો શું થશે? નહીં થાય, નહીં થાય, નહીં થાય એવું જ લાગે. કેમ નહીં થાય બોલો, થશે જ. વીસ વખત

બોલ થશે જ. સારી રીતે થશે જ. પહોંચી વળીશ. કરવું જ છે. થઈ જ જશે. દાદા ભગવાન મને શક્તિ આપો.

પ્રશ્નકર્તા : શુદ્ધાત્મા ભગવાન કેવા હોય?

પૂજ્યશ્રી : જેનો અહંકાર ખલાસ થાય એનું નામ શુદ્ધાત્મા ભગવાન. કોઈને દુઃખ ના આપે ને કોઈને ત્રાસ ના આપે, પોતાનું ધાર્યું ના કરે, કોઈ વાતની પકડેય ના પકડે. જરાક તારી કાંઈ વસ્તુ ન આપી હોયને એટલે ગુસ્સો કરે, ક્રોધ કરે. ક્રોધ કરે ખરાં?

પ્રશ્નકર્તા : હા

પૂજ્યશ્રી : એ ક્રોધ કરે, માન-અપમાન, લોભ-લાલચ, વિષય વિકાર એ બધું અહંકાર કહેવાય. અને જેને ક્રોધ બંધ થઈ ગયો. માન, લોભ બંધ થઈ ગયા, કપટ અને મોહ બંધ થઈ ગયા હોય એનું નામ શુદ્ધાત્મા ભગવાન. 🌸

અકમ એક્સપ્રેસ

ભુજ ત્રિમંદિર પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવમાં ૧૦૦થી વધુ સ્કૂલોના વિદ્યાર્થીઓની મુલાકાત

૨૦ થી ૨૭ ડિસેમ્બર, ૨૦૦૯ દરમિયાન ભુજમાં નિષ્પક્ષપાતી ત્રિમંદિરના પ્રાણપ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની ઉજવણી થઈ હતી, જેમાં સ્થાનિક લોકો તથા બાળકો માટે વિશેષ આકર્ષણરૂપે ચિલ્ડ્રનપાર્ક અને થીમપાર્કનું આયોજન

કરવામાં આવ્યું હતું. પ્રાણપ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ અગાઉ લગભગ ભુજ તથા આસપાસની ૫૦ જેટલી સ્કૂલોમાં દાદા ભગવાન પરિવારના સેવાર્થી મહાત્માઓજઈ કુલ ૨૨,૦૦૦ જેટલાં બાળકોને પ્રોજેક્ટ દ્વારા પપેટ શો બતાવી પરમપૂજ્ય દાદ ભગવાનનું જ્ઞાન એમને સમજાય તેવી ભાષામાં પીરસ્યું હતું. સાથે સાથે આ સ્કૂલના શિક્ષકો તથા વિદ્યાર્થીઓને મહોત્સવ દરમિયાન ચિલ્ડ્રનપાર્ક જોવા માટે

આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું. પરિણામસ્વરૂપે ઘણી બધી સ્કૂલોના બાળકો ચિલ્ડ્રનપાર્કની મજા માણવા આવ્યા હતા. ૮ દિવસના આ મહોત્સવ દરમિયાન ૧૦૦ શાળાઓના લગભગ ૨૦,૦૦૦થી વધુ બાળકો ચિલ્ડ્રનપાર્કની મુલાકાતે આવ્યા હતા. ચિલ્ડ્રનપાર્ક બાળકોને એટલું ગમ્યું હતું કે પાછળથી તેઓ એમના મમ્મી-પપ્પા અને મિત્રો સાથે ફરી ફરી એ જોવા આવ્યા હતા.

પ્રદર્શન, પાપોટ શો, મલ્ટિમીડિયા, ફિલ્મ-જાદુઈ ચશ્મા, ટોટલ એક્સપિરિયન્સ, જાદુઈ રબર વગેરે વિવિધ થીમદ્વારા ભગવાનનું સાચું એડ્રેસ શું છે?, માતા-પિતા, મિત્રો, વડિલો સાથે કેવો વ્યવહાર હોવો જોઈએ, પોઝિટિવ દૃષ્ટિ કેવી રીતે કેળવવી, બીજા સાથેની અથડામણમાંથી બચી કેવી રીતે એડજસ્ટ થઈ જવું વગેરેની સાચી સમજણ એટલી રસપ્રદ રીતે બતાવાઈ હતી કે જોતા જ એને પોતાના જીવનમાં અમલમાં મૂકવાનું નક્કી થઈ જાય.

બાળકોનો પ્રતિસાદ પણ ખૂબ સુંદર

હતો. દાદા ભગવાન પરિવાર દ્વારા ચાલતી બાળકોની દરેક પ્રવૃત્તિ વિશે જાણકારી મેળવવામાં પણ વિદ્યાર્થીઓએ ખૂબ રસ દાખવ્યો. ઘણા બાળકોએ 'અકમ એક્સપ્રેસ'નું લવાજમ પણ ભર્યું. ભવિષ્યમાં યોજનાર કિડ્સ કેમ્પ અને યુથ કેમ્પ માટે નામપણ નોંધાવ્યા હતા.

મુલાકાતે આવેલી બધી જ શાળાઓને દાદા ભગવાન પરિવાર તરફથી ગિફ્ટ પેક આપવામાં આવ્યું હતું, જેમાં બાળવિજ્ઞાનના પુસ્તકો, બાળ પ્રવૃત્તિઓની માહિતી, ભક્તિપદ તથા પપેટ શોની સીડી, પ્રાર્થનાની સીડી અને પૂજ્ય દીપકભાઈનો બાળકો સાથેના સંત્સાંગની વીડીયો હતી. ચિલ્ડ્રનપાર્કમાંથી બહાર નીકળતા દરેક બાળકના મોઢા પર ખૂબ જ આનંદ દેખાતો હતો. આમ આ મહોત્સવમાં મોટેરાં સાથે બાળકોએ પણ ખૂબ લાભ લીધો. 🌸

Akram Express

February 2010
Year : 2, Issue : 6
Conti. Issue No.: 18

RNI No. GUJGUJ/2008/26729
Reg. No. GAMC - 1690/09-11
valid up to 31-12-2011
LPWP Licence No. CPMG/GJ/27/2009-2011
valid up to 31-12-2011
Posted at AHD. P.S.O. Sorting Office Set-1
on 08th of every month

ભૂજ પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનો પ્રતિસાદ

શિક્ષકનો અનુભવ

અહીં આવીને મને ખૂબ આનંદ થયો છે. વિદ્યાર્થીઓની અંદર પણ મોટે ભાગે નકારાત્મક બાબતો ઘણી બધી રહેલી હોય છે. નકારાત્મક બાબતોમાંથી આપણને હકારાત્મક બાબતો તરફ કઈ રીતે જવું જોઈએ એ અહીં બતાવવામાં આવ્યું છે. વિદ્યાર્થીઓને ઘણી વાર એમ થતું હોય છે કે અમે પરીક્ષાની અંદર સારા માર્ક્સ કઈ રીતે લાવીએ, અમે કઈ રીતે વધારે મહેનત કરીને શાળાનું નામ રોશન કરીએ. મોટા ભાગે બધાને એવું થાય છે કે હું સારી રીતે ભણી શકતો નથી અને મને ગણિત કે વિજ્ઞાન જે અઘરા વિષયો છે એ મને આવડતા નથી તો એની માટે હું શું કરી શકું? તો અહીં આવી અને મને એ અનુભવ થયો છે કે દરેક વિદ્યાર્થીની અંદર કાંઈને કાંઈ શક્તિ ધૂપાયેલી હોય છે અને એ શક્તિને બહાર લાવવા માટે કઈ રીતે હકારાત્મક અભિગમ અપનાવવો જોઈએ એ અહીંથી ખૂબ સારી રીતે શીખવા મળ્યું.

અહીં ઘણું બધું શિક્ષકોને પણ જાણવા મળે એવું છે. ધારો કે કોઈ બાળક ખૂબ તોફાન મસ્તી કરતો હોય અથવા કોઈનું પણ માનતો નથી હોતો અને અભ્યાસની અંદર ખૂબ નબળો હોય છે તો એની માટે શિક્ષકોએ શું કરવું જોઈએ, તો સહુ પ્રથમ શિક્ષકે એ જાણવું જોઈએ કે આ બાળક શેની અંદર નબળો છે અને એની અંદર કયા પ્રકારની નકારાત્મક લાગણી ઉદ્ભવે છે. તો

એમાંથી બહાર લાવવા માટે શિક્ષકોએ સૌથી પહેલા પોતાએ હકારાત્મક અભિગમ અપનાવવો પડશે અને ત્યાર બાદ બાળકોને શિખવવું પડશે કે બાળક કઈ રીતે પોતાના જીવનની અંદર ખૂબ આગળ વધે.

બેવના ધોળકીયા,

આશાપૂરા ગુજરાતી માધ્યમિક શાળાના આચાર્ય
બાળકોનો અનુભવ

મેં અહીંયા જે કંઈ પણ જોયું એ બધું મને ખૂબ જ સારું લાગ્યું અને આમાંથી મને વધારે પડતું તો એડજસ્ટમેન્ટ કેવી રીતે લેવું એ ગમ્યું. જે વ્યક્તિ એડજસ્ટમેન્ટ કરતાં શીખી જાય તે બધા જ સુખ પામી શકે છે, તે સાચી સુખની યાવી છે અને એ બધાએ શીખવું જોઈએ. આમાંથી લગભગ મને એમ લાગે છે કે કંઈક સુધારો થશે જ. આવા પ્રોગ્રામ યોજવા જોઈએ. ઈંડા ખવાય? થીમમાં ઈંડામાં પણ જીવ છે અને ઈંડા આપણે ખાઈએ છીએ પણ એ જીવ મૂંગો છે એ કંઈ કહી શકતો નથી પણ આપણે એની વાતને સમજવી જોઈએ કે એનામાં પણ જીવ છે. આપણને કોઈક એવું દુઃખ આપે તો ત્યારે આપણને પણ નથી ગમતું તો શું ઈંડામાંથી નીકળતા બચ્ચાને કંઈ નહીં થતું હોય!

ખત્રી નુરુલેન,
મુસ્લીમ એજ્યુકેશન સ્કૂલ

ગયા અંકની કલમ 'મારી સમજણ'નો પ્રતિભાવ

હું મારા નાનાભાઈ જોડે વઢ્યો તે મારી ભૂલ કહેવાય. મારો નાનો ભાઈ મારી સ્કૂલ બેગ અવારનવાર લેતો હતો. તેથી તે કહેતો કે પેન્સિલ નથી લીધી. છતાં હું માનતો નથી સ્કૂલ બેગ ગોઠવતી વખતે પેન્સિલ મળી, તેથી મને બહુ અફસોસ થયો અને દુઃખ પણ થયું. મારા નાનાભાઈને જગાડીશ નહીં. મારો ભાઈ મારાથી નારાજ જરૂર છે. સવારે ઊઠે ત્યારે હું તેની માફી માંગીશ કે 'મને માફ કરી દે' અને દાદા ભગવાન પાસે માફી માંગીશ 'મારી વાણીથી, વર્તનથી ભાઈને દુઃખ થયું તો દાદા ભગવાન મને ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો અને હવેથી હું મારા વાણી, વર્તનથી કોઈને દુઃખ નહીં થાય તેવી દાદા ભગવાન પાસે શક્તિ માંગું છું.'

અરૂણ ડી. યાવડા,
ચલોડા, ઉંમર વર્ષ : ૯

માલિક - મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન વતી પ્રકાશક, મુદ્રક અને તંત્રી - શ્રી ડિમ્પલ મહેતા દ્વારા
અંબા ઑફસેટ - પાર્શ્વનાથ ચેમ્બર્સ, ઉસ્માનપુરા, અમદાવાદ - ૧૪ ખાતે છપાવી પ્રકાશિત કર્યું છે.